

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gegužės 21 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas kapitalo judėjimas – Leidžianti nukrypti nuostata – Kapitalo judėjimas, susijęs su finansinių paslaugų teikimu – Nacionalinės teisės aktai, numatantys investicinių veiklos pajamų iš užsienio investicinių fondų vienetų fiksuotą apmokestinimą – Juodieji fondai“

Byloje C-560/13

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2013 m. rugpjūčio 6 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2013 m. spalio 30 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Ulm

prieš

Ingeborg Wagner-Raith,

dalyvaujant

Bundesministerium der Finanzen,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai S. Rodin, E. Levits (pranešėjas), M. Berger ir F. Biltgen,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2014 m. lapkričio 20 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- I. Wagner-Raith, atstovaujamos *Rechtsanwalt U. Ziegler*,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze, A. Wiedmann ir K. Petersen,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato P. Gentili*,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Brighthouse, padedamos baristerės K. Bacon,
- Europos Komisijos, atstovaujamos T. Scharf, A. Cordewener ir W. Roels,

susipažinęs su 2014 m. gruodžio 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima š?

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? pateiktas d?l SESV 64 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrin?jant I. Wagner?Raith, Marios Schweier turto paveld?tojos, ir *Finanzamt Ulm* (Ulmo mokes?i? administratorius) gin?? d?l investicin?s veiklos pajam? iš investicini? fond?, kuri? registruota buvein? yra Kaiman? salose (Jungtin?s Didžiosios Britanijos ir Šiaur?s Airijos Karalyst?s užj?rio teritorijos), vienet? apmokestinimo.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB d?l Sutarties 67 straipsnio ?gyvendinimo [(straipsnis panaikintas Amsterdamo sutartimi)] (OL L 178, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k. 10 sk., 1 t., p. 10) 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad, „nepažeisdamos toliau pateikiam? nuostat?, valstyb?s nar?s panaikina kapitalo jud?jim? tarp asmen?, gyvenan?i? valstyb?se nar?se, apribojimus. Šios direktyvos taikymui palengvinti kapitalo jud?jimui skirstomi pagal I priede pateikt? nomenklat?r?.“

4 Tarp Direktyvos 88/361 I priede nurodyto ?vairaus kapitalo jud?jimo I skirsnyje „Tiesiogin?s investicijos“ numatytas dalyvavimas naujoje ar egzistuojan?ioje ?mon?je, siekiant užmegzti ilgalaikius ekonominius ryšius ar juos palaikyti.

5 ? šio priedo IV skirsnio „Kolektyvinio investavimo subjekt? investicini? vienet? operacijos“ A dal? „Vertybini? popieri? sandoriai kapitalo rinkoje“, be kita ko, ?trauktas rezident? vykdomas užsienio vertybini? popieri?, kuriais prekiaujama vertybini? popieri? biržoje, ?sigijimas ir rezident? vykdomas užsienio vertybini? popieri?, kuriais neprekiaujama vertybini? popieri? biržoje, ?sigijimas.

6 Šio priedo paaiškinimuose nustatyta:

„?ia išvardyti atitinkami terminai tik šioje nomenklat?roje ir direktyvoje reiškia:

Tiesiogin?s investicijos

„Fiziniai asmen? arba komerciniai, pramon?s ar finansiniai ?moniai daromos vis? r?ši? investicijos, kurios skirtos ilgalaikiams tiesioginiams ryšiams tarp asmens, suteikian?io kapital?, ir verslininko ar ?mon?s, kuriems suteikiamas kapitalas ekonominei veiklai, užmegzti ar palaikyti. Taigi, ši s?voka turi b?ti suprantama pla?iausi?ja prasme.

<...>

Nomenklat?ros I skyriaus 2 punkte nurodytose bendrov?se, kuri? atsakomyb? riboja turimos akcijos, tiesiogin?se investicijose dalyvaujama tada, kai fizinio asmens ar kitos ?mon?s arba bet kurio kito tur?tojo turimas akcij? paketas suteikia teis? akcininkui arba pagal nacionalini? ?statym? nuostatas, reglamentuojan?ias akcij? ribojamos atsakomyb?s bendroves, arba kitaip efektyviai dalyvauti bendrov? valdant ar j? kontroliuojant.

<...>“

Vokietijos teis?

7 Nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2003 m. gruodžio 31 d. galiojusios redakcijos 1969 m. liepos 28 d. Užsienio investicini? vienet? pardavimo ir pajam?, gaut? iš užsienio investicini? vienet?, apmokestinimo ?statymo (*Gesetz über den Vertrieb ausländischer Investmentanteile und über die Besteuerung der Erträge aus ausländischen Investmentanteilen*, BGBl. 1969 I, p. 986, toliau – *AuslInvestmG*) 17 straipsnyje, kiek tai susij? su pajam? iš užsienio investicini? fond? vienet? apmokestinimu, numatyta:

„(1) Dividendai, gauti iš užsienio investicini? vienet? <...>, laikomi investicin?s veiklos pajamomis, kaip tai suprantama pagal Pajam? mokes?io ?statymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punkt? <...>

<...>

(3) 1 ir 2a dalys taikomos tik tada, kai:

1. a) užsienio investicin?s bendrov?s praneša institucijai apie savo ketinim? viešai si?lant, viešai reklamuojant ar panašiu b?du pardavin?ti užsienio investicinius vienetus, kuriems taikomas šis ?statymas <...>, arba

b) užsienio investiciniai vienetai, kuriais leista oficialiai prekiauti Vokietijos biržoje arba kuriuos leista ?sileisti ? reguliuojam? rink?, pardavin?jami, išskyrus privalomus biržos skelbimus, ne viešai juos si?lant, viešai reklamuojant ar kitu b?du (1 straipsnio 2 dalis), ir kai užsienio investicin? bendrov? paskiria atstov?, kurio registruota buvein? arba gyvenamoji vieta patenka ? šio ?statymo taikymo srit? ir kuris gali jai atstovauti mokes?i? institucijose ir finans? teismuose, ir

2. užsienio investicin? bendrov?, užsienio investicini? vienet? tur?tojams kiekvien? kart? paskirstydama dividendus <...>, vokie?i? kalba paskelbia [paskirstyt? dividend? sum? už investicin? vienet? ir juos sudaran?ias sumas]

<...>

ir pareikalavus ?rodo ši? duomen? teisingum?.“

8 Nuo 1993 m. gruodžio 30 d. iki 2000 m. gruodžio 31 d. galiojusios redakcijos *AuslInvestmG* 18 straipsnyje nustatyta:

„(1) Jeigu 17 straipsnio s?lygos ne?vykdomos, paskirstyti dividendai už užsienio investicinius vienetus priskiriami <...> prie investicin?s veiklos pajam?, kaip jos suprantamos pagal Pajam? mokes?io ?statymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punkt? <...>

(2) 1 dalyje nurodyt? mokes?io baz? privaloma ?rodyti. ?rodomieji dokumentai pateikiami vokie?i? kalba arba prie j? turi b?ti pridedamas vertimas ? vokie?i? kalb?. Užsienio investicin? bendrov? privalo paskirti atstov?, kurio registruota buvein? arba gyvenamoji vieta patenka ? šio ?statymo taikymo srit? ir kuris gali jai atstovauti mokes?i? institucijose ir finans? teismuose.

(3) Jeigu nepateikiami tinkami rodymai arba nepaskiriamas atstovas, gavėjui apskaičiuojami paskirstyti dividendai iš užsienio investicini vienetų ir 90 % likučių, kuris lygus skirtumui tarp pirmosios ir paskutinės kalendoriniais metais nustatytos užsienio investicinio vieneto atpirkimo kainos; nustatoma ne mažiau kaip 10 % paskutinės kalendoriniais metais nustatytos atpirkimo kainos. <...>

9 Pagrindinei bylai reikšmingu laikotarpiu nacionaliniams investiciniams fondams taikytos redakcijos Investicinių bendrovių įstatyme (*Gesetz über Kapitalanlagegesellschaften*) iš esmės numatyta, kad investicinių vienetų turėtojai apmokestinami remiantis „skaidrumo principu“, t. y. laikoma, kad jie tiesiogiai gavo pajamų iš kolektyvinio investicijų portfelio.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

10 1997–2003 m. M. Schweier turėjo vertybinių popierių sąskaitą banke *LGT Bank AG* (toliau – LGT), esančiame Lichtenšteine, kurioje, be kita ko, buvo Kaimanų salose steigti investiciniai fondų vienetai. Šie investiciniai fondai nevykdė pareigos pranešti, gauti leidimų ir pateikti rodymus pagal *AuslInvestmG* 17 straipsnio 3 dalį ir nebuvo paskyrę investicinio fondo atstovo pagal *AuslInvestmG* 18 straipsnio 2 dalies trečiąjį sakinį, todėl Vokietijoje šie fondai priskiriami prie vadinamųjų juodųjų fondų, kuriems taikomos *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalies nuostatos.

11 2008 m. M. Schweier pirmą kartą pranešė *Finanzamt Ulm*, kad nagrinėjama metais, be kita ko, iš vertybinių popierių sąskaitos LGT gavo investicinių veiklos pajamų. Ji, pateikusi pataisytą mokesčių deklaraciją, šiam mokesčių administratoriui deklaravo pajamas, sumą apskaičiavusi pagal LGT pateiktus dokumentus, vėliau pagal *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalį nustatė kiekvieną nagrinjamą mokestinį metų fiksuotą sumą.

12 Atitinkamas mokesčių administratorius pakeitė M. Schweier skirtus pranešimus apie mokesčių atitinkamais mokestiniais metais dydį ir nustatė investicinių veiklos pajamų sumas iš nagrinjamų investicinių vienetų taip: 44 970,69 euro 1997 m., 63 779,07 euro 1998 m., 106 826,16 euro 1999 m., 94 999,24 euro 2000 m., 96 055,10 euro 2001 m., 100 157,99 euro 2002 m. ir 116 823,07 euro 2003 m., t. y. iš viso 623 611,32 euro.

13 M. Schweier pateikė skundą dėl šio papildomo apmokestinimo, nurodydama, kad fiksuotas apmokestinimas, numatytas *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalyje, prieštarauja kapitalo judėjimo laisvei. Jos teigimu, papildomas apmokestinimas turi būti pagrįstas tik realiomis pajamomis, kurių sumą būtina nustatyti. M. Schweier paprašė, kad šios investicinių veiklos pajamos būtų apmokestinamos pagal *AuslInvestmG* 18 straipsnio 1 dalį, ir atitinkamam mokesčių administratoriui pateiktų būtinus dokumentus ir skaičiavimus.

14 *Finanzamt Ulm* atmetus šį skundą, M. Schweier pateikė skundą *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Badeno-Viurtembergo finansų teismas). 2012 m. vasario 27 d. sprendimu šis teismas iš esmės patenkino skundą ir nusprendė, kad *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalis pažeidžia laisvo kapitalo judėjimo principą, todėl nusprendė, kad M. Schweier realiai gautos investicinių veiklos pajamos iš nagrinjamų investicinių vienetų kiekvienais nagrinėjama metais buvo mažesnės, nei pagal *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalį buvo nustatytos sumos, ir iš viso sudarė 260 872,97 euro. *Finanzamt Ulm* pateikė kasacinį skundą dėl šio sprendimo *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas).

15 Nagrinėdamas kasacinį skundą *Finanzamt Ulm* teigia, kad *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalis turi būti taikoma pagrindinėje byloje, nes šiai nuostatai taikoma SESV 64 straipsnio 1 dalyje numatyta *status quo* išlyga. Pirma, kadangi investicinių fondų veiksmams neatsiejamai susiję su investuotojais, kurie turi šiuos fondų investicinių vienetų, apmokestinimu, *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3

dalys skirta ne tik investuotojams, bet ir patiems investiciniams fondams, todėl yra susijusi su finansinėmis paslaugomis, kaip jos suprantamos pagal SESV 64 straipsnio 1 dalį. Antra, turimi investicinio fondo vienetai yra tiesioginė investicija.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalyje numatytas fiksuotas apmokestinimas gali atgrasyti Vokietijos investuotojus nuo investavimo į fondus, kurie neatitinka *AuslInvestmG* 17 straipsnyje ir 18 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, nes šis fiksuotas apmokestinimas paprastai yra didesnis nei investuotojams, turintiems fondų rezidentų investicinių vienetų ir nepateikiantiems pajamų kilmės rodymų, taikomas apmokestinimas. Be to, juodojo fondo investicinių vienetų savininkas negali pateikti realiai gautos sumos rodymų ir taip išvengti fiksuoto apmokestinimo, o Investicinių bendrovių statyme nenumatytas tokio pobūdžio fiksuotas apmokestinimas investavimo į fondus rezidentus atveju.

17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės pažymi, kad *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalyje nustatyta taisyklė, *Finanzamt Ulm* taikyta M. Schweier nagrinėjamo laikotarpio, jau egzistavo 1993 m. gruodžio 31 d. Šis teismas priduria, kad investicinius fondus, kurių investicinių vienetų turėjo M. Schweier, reikėjo laikyti trečiųjų šalių fondais, nes jie buvo steigti pagal Kaimanų salose galiojančias leidimų ir kontrolės taisykles, o nagrinėjamo fondų valdymo bendrovės turėjo ten registruotas buveines.

18 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar SESV 64 straipsnio 1 dalies materialinės taikymo sąlygos vykdytos ir ar *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalis susijusi su finansinėmis paslaugų teikimu, ar su tiesioginėmis investicijomis.

19 Šiomis aplinkybėmis *Bundesfinanzhof* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1) Ar trečiųjų šalių fondų vienetų atveju, remiantis [SESV 63] straipsnyje tvirtinta kapitalo judėjimo laisve, nedraudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata (šiuo atveju – *AuslInvestmG* 18 straipsnio 3 dalis), pagal kurią nacionaliniams užsienio investicinių fondų dalyviams tam tikromis sąlygomis, be dividendų, papildomai apskaičiuojamos fiktyvios pajamos, lygios 90 proc. skirtumo tarp pirmos ir paskutinės metų atpirkimo kainos, tačiau ne mažesnės nei 10 proc. paskutinės atpirkimo kainos (arba biržos ar rinkos vertės), dėl to, kad nuo 1993 m. gruodžio 31 d. iš esmės nekeistas reglamentavimas susijęs su finansinėmis paslaugų teikimu, kaip jis suprantamas pagal [SESV 64 straipsnio 1 dalyje] tvirtintą *status quo* išlygą?

Jei į pirmąjį klausimą nebūtų atsakyta teigiamai:

2) Ar tokio trečiojoje šalyje buveiną turinio investicinio fondo vienetai visada yra tiesioginė investicija pagal [SESV 64 straipsnio 1 dalį], o gal vis dėlto atsakymas į šį klausimą priklauso nuo to, ar, remiantis nacionalinėmis investicinio fondo buveinės valstybės nuostatomis arba kitais pagrindais, turimi investiciniai vienetai suteikia investuotojui galimybę veiksmingai dalyvauti valdant ir kontroliuojant investicinį fondą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

20 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar SESV 64 straipsnį reikia aiškinti taip, kad nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, numatantis investicinių fondų nerezidentų vienetų savininkų gautų pajamų fiksuotą apmokestinimą, kai fondai nevykdo tam tikrą teisinių prievolių, yra kapitalo

jud?jim?, susijus? su finansini? paslaug? teikimu, kaip tai suprantama pagal š? straipsn?, reglamentuojanti priemon?.

21 Šiuo klausimu reikia priminti, kad SESV 64 straipsnio 1 dalyje nustatytas išsamus ?vairaus kapitalo jud?jimo, kuriam gali b?ti netaikoma SESV 63 straipsnio 1 dalis, s?rašas ir ši nuostata, kaip pagrindinio laisvo kapitalo jud?jimo principo išimtis, turi b?ti aiškinama siaurai (žr. Sprendimo *Welte*, C?181/12, EU:C:2013:662, 29 punkt?).

22 Tod?l reikia nustatyti, ar pagrindin?je byloje nagrin?jamas teis?s aktas reglamentuoja kapitalo jud?jim? ir, jei atsakymas teigiamas, ar šis kapitalo jud?jimas susij?s su finansini? paslaug? teikimu.

23 Kadangi SESV neapibr?žta „kapitalo jud?jimo“ s?voka, Teisingumo Teismas pripažino, kad Direktyvos 88/361 I priede esanti nomenklat?ra naudotina kaip gair?s, atsižvelgiant ? tai, kad joje, kaip nurodyta šio priedo ?žangoje, pateikiamas s?rašas n?ra baigtinis (šiuo klausimu žr., be kita ko, Sprendimo *Hiltten?van der Heijden*, C?513/03, EU:C:2006:131, 39 punkt?; Sprendimo *Missionswerk Werner Heukelbach*, C?25/10, EU:C:2011:65, 15 punkt? ir Sprendimo *Welte*, C?181/12, EU:C:2013:662, 20 punkt?).

24 Rezident? vykdomas užsienio vertybini? popieri?, kuriais prekiaujama ar neprekiaujama vertybini? popieri? biržoje, ?sigijimas yra nurodytas tarp Direktyvos 88/361 I priedo IV skirsnio A dalyje „Kolektyvinio investavimo subjekt? investicini? vienet? operacijos“ išvardyto ?vairaus kapitalo jud?jimo, susijusio su „kolektyvinio investavimo subjekt? investicini? vienet? sandoriais“.

25 Kolektyvinio investavimo subjekto dividend? gavimas, net jei jis aiškiai nenurodytas šioje nomenklat?roje kaip „kapitalo jud?jimas“, gali b?ti priskirtas prie rezident? ?vykdyto užsienio subjekt? vertybini? popieri?, kuriais prekiaujama arba neprekiaujama vertybini? popieri? biržoje, ?sigijimo, tod?l yra neatsiejamas nuo kapitalo jud?jimo (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Verkooijen*, C?35/98, EU:C:2000:294, 29 punkt?).

26 Tod?l nacionalin?s teis?s aktas, kaip antai nagrin?jamas pagrindin?je byloje, reglamentuojantis investuotoj?, turin?i? kolektyvinio investavimo subjekt? vienet?, pajam? apmokestinim? ir numatantis skirting? apmokestinimo tvark?, atsižvelgiant ? tai, ar atitinkami investiciniai fondai nerezidentai laikosi *AusInvestmG* 17 straipsnio 3 dalies ir 18 straipsnio 2 dalies nuostat?, yra kapitalo jud?jim?, kaip tai suprantama pagal š? nomenklat?r?, reglamentuojanti priemon?.

27 Tod?l reikia nustatyti, ar kapitalo jud?jimas, kur? reglamentuoja pagrindin?je byloje nagrin?jamas teis?s aktas, susij?s su finansini? paslaug? teikimu, kaip tai suprantama pagal SESV 64 straipsnio 1 dal?.

28 Svarbu, pirma, išnagrin?ti teigin?, kurio, be kita ko, laikosi prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas ir Europos Komisija, pagal kur? tik tiesiogiai finansini? paslaug? teik?jams skirtoms priemon?ms, reglamentuojan?ioms j? finansini? operacij? vykdym? ir kontrol?, taip pat leidim? vykdyti veikl? ir j? likvidavim?, gali b?ti taikoma SESV 64 straipsnio 1 dalis, bet taip n?ra teis?s akt? d?l investuotoj? apmokestinimo atveju.

29 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad Sutarties nuostatos, susijusios su laisvu paslaug? teikimu, atskirtos nuo laisv? kapitalo jud?jim? reglamentuojan?i? nuostat?.

30 Teisingumo Teismas jau nusprend?, kad iš SESV 56 ir 63 straipsni? formuluo?i? ir iš j? vietos dviejuose skirtinguose Sutarties IV antraštin?s dalies skyriuose, matyti, kad, nors glaudžiai susijusios, šios nuostatos yra skirtos skirtingoms situacijoms reglamentuoti ir kad kiekviena iš j?

turi savo taikymo srit? (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Fidium Finanz*, C?452/04, EU:C:2006:631, 28 punkt?).

31 Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad siekiant nustatyti, ar nacionalinės teisės norma patenka į vienos arba kitos pagrindinės laisvės, užtikrinamos pagal Sutartį, sritį, reikia atsižvelgti į nagrinėjamos normos dalyką (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Holböck*, C?157/05, EU:C:2007:297, 22 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?; Sprendimo *Dijkman ir Dijkman?Lavaleije*, C?233/09, EU:C:2010:397, 26 punkt? ir Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C?35/11, EU:C:2012:707, 90 punkt?).

32 Kaip iš esmės teigia generalinis advokatas išvados 67 punkte, nacionalinės teisės aktai, kurių dalykas daugiausia yra finansinių paslaugų teikimas, patenka į Sutarties nuostat? dėl paslaugų teikimo laisvės taikymo sritį, net jei galėtų apimti laisvo kapitalo judėjimą ar būti su juo susiję.

33 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad nacionalinės taisyklės, pagal kurias trečiojoje valstybėje narėje steigta bendrovė gali jos teritorijoje verstis kredito teikimu komerciniu pagrindu tik gavusi išankstinį leidimą ir kurios apsunkinama tokios bendrovės patekimą į finansų rinką, pirmiausia daro poveikį laisvam paslaugų teikimui, kaip tai suprantama pagal SESV 56 ir paskesnius straipsnius (Sprendimo *Fidium Finanz*, C?452/04, EU:C:2006:631, 49 ir 50 punktai).

34 Tačiau į SESV 64 straipsnio 1 dalies taikymo sritį patenka tik tos nacionalinės priemonės, kurių dalykas daugiausia yra kapitalo judėjimas.

35 Šiomis aplinkybėmis reikalavimas, kad SESV 64 straipsnio 1 dalis būtų taikoma priemonėms, tiesiogiai skirtoms finansinių paslaugų teikėjams, kaip tokiems, reglamentuojančioms į finansinių operacijų vykdymą ir kontrolę, taip pat leidimą vykdyti veiklą ir į likvidavimą, leidžia suabejoti Sutarties nuostatą, susijusį su laisvu paslaugų teikimu, atskyrimu nuo laisvo kapitalo judėjimo reglamentuojančių nuostatų.

36 Aiškinimą, pagal kurį SESV 64 straipsnio 1 dalis netaikoma situacijoms, susijusioms su laisvu paslaugų teikimu, taip pat patvirtina faktas, kad priešingai nei skyriuje, reglamentuojančiame laisvo kapitalo judėjimą, laisvo paslaugų teikimo reglamentuojančiame skyriuje nėra jokios nuostatos, pagal kurią šio skyriaus nuostatomis galėtų remtis paslaugų teikėjai iš trečiųjų valstybių, steigę už Europos Sąjungos ribų, nes pastarojo skyriaus tikslas yra užtikrinti laisvą paslaugų teikimą valstybių narių piliečių naudai (Sprendimo *Fidium Finanz*, C?452/04, EU:C:2006:631, 25 punktas).

37 Tačiau, iš SESV 63 straipsnio ir 64 straipsnio 1 dalies matyti, kad iš principo draudžiami visi finansinių paslaugų teikimo apimantys kapitalo judėjimo tarp valstybių narių, taip pat tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių apribojimai, nebent 1993 m. gruodžio 31 d. arba atitinkamu atveju 1999 m. gruodžio 31 d. tokie apribojimai galiojo pagal nacionalinę ar Sąjungos teisę.

38 Todėl dėl skirtumų tarp nuostatų dėl laisvo paslaugų teikimo ir nuostatų dėl laisvo kapitalo judėjimo, kiek tai susiję su atitinkama teritorine taikymo sritimi ir taikymo sritimi asmenų atžvilgiu, SESV 64 straipsnio 1 dalyje numatytos situacijos neišvengiamai skiriasi nuo numatytų SESV 56 ir paskesniuose straipsniuose.

39 Primintina, kad, kaip teigia generalinis advokatas išvados 74 punkte, lemiamas SESV 64 straipsnio 1 dalies taikymo kriterijus yra priežastinis ryšys tarp kapitalo judėjimo ir finansinių paslaugų teikimo, o ne ginčijamos nacionalinės priemonės taikymo sritis asmenų atžvilgiu ar jos ryšys su tokių paslaugų teikėju, o ne su į ją gavėju. Iš tiesų, kaip jau buvo priminta šio sprendimo 21 punkte, SESV 64 straipsnio 1 dalies taikymo sritis apibrėžta remiantis kapitalo judėjimo

kategorijomis, kurioms gali būti taikomi ribojimai.

40 Todėl aplinkybės, kad nacionalinė priemonė pirmiausia susijusi su investuotoju, o ne su finansinių paslaugų teikėju, neklaido tam, kad šiai priemonei būtų taikoma SESV 64 straipsnio 1 dalis.

41 Galiausiai, priešingai, nei teigia Komisija, iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad valstybės narių mokesčių teisės aktams gali būti taikoma SESV 64 straipsnio 1 dalis (žr., be kita ko, Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 174–196 punktus; Sprendimo *Holböck*, C-157/05, EU:C:2007:297, 37–45 punktus ir Sprendimo *Prunus ir Polonium*, C-384/09, EU:C:2011:276, 27–37 punktus).

42 Antra, dėl SESV 64 straipsnio 1 dalyje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo apimties svarbu priminti, kad siaurai aiškinant šią nukrypti leidžiančią nuostatą siekiama išsaugoti SESV 63 straipsnio naudingumą.

43 Todėl tam, kad būtų galima remtis šia nukrypti leidžiančia nuostata, nacionalinė nuostata turi reglamentuoti kapitalo judėjimą, turint pakankamai glaudų ryšį su finansinių paslaugų teikimu.

44 Kaip pažymi generalinis advokatas išvados 74 punkte, tam, kad būtų pakankamai glaudus ryšys, privalo būti priežastinis ryšys tarp kapitalo judėjimo ir finansinių paslaugų teikimo.

45 Iš to matyti, kad SESV 64 straipsnio 1 dalies taikymo sritis patenka nacionalinės teisės aktas, kuris, nors ir taikomas kapitalo judėjimui iš trečiųjų šalių ar jas, riboja finansinių paslaugų teikimą (žr. pagal analogiją su kapitalo judėjimais, susijusiais su tiesioginiais investicijomis ar nekilnojamojo turto, kaip tai suprantama pagal SESV 64 straipsnio 1 dalį, Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 183 punktą ir Sprendimo *Holböck*, C-157/05, EU:C:2007:297, 36 punktą).

46 Šiuo atveju Kaimanų salose steigusi investicinė fondų vienetų steigimas ir dividendų gavimas iš jų yra šios investicinės fondų finansinių paslaugų teikimas atitinkamam investuotojui. Toks investavimas skiriasi nuo investuotojo atliekamo tiesioginio bendrovės dalių steigimo rinkoje, kuris leidžia dėl šios paslaugos, be kita ko, pasinaudoti didesne vairo aktyvą diversifikacija ir labiau paskirstyti riziką.

47 Nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinjamas šioje byloje, kuris numato fiksuotą apmokestinimą ir galimybes, kad būtų apmokestintos investuotojo realiai gautos pajamos, nebuvimą, kai investiciniai fondai nerezidentai neatitinka *AusInvestmG* 17 straipsnio 3 dalyje ir 18 straipsnio 2 dalyje nustatytą sąlygą, gali atgrasyti investuotojus rezidentus nuo investavimo į fondų nerezidentų vienetus, todėl šie investuotojai rečiau pasinaudos šios fondų paslaugomis.

48 Todėl, atsižvelgiant į tai, kas minėta, pirmąjį prejudicinį klausimą reikia atsakyti taip: SESV 64 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinjamas pagrindinėje byloje, numatantis investicinė fondų nerezidentų vienetų savininkų gautą pajamų fiksuotą apmokestinimą, kai fondai nevykdo tam tikrą teisinių prievolių, yra kapitalo judėjimą, susijusį su finansinių paslaugų teikimu, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, reglamentuojanti priemonė.

Dėl antrojo klausimo

49 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą pirmąjį klausimą, antrąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Kadangi šis procesas pagrindinis bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

SESV 64 straipsnį reikia aiškinti taip, kad nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, numatantis investicinių fondų nerezidentų vienetų savininkų gautų pajamų fiksuotą apmokestinimą, kai fondai nevykdo tam tikrų teisinių prievolių, yra kapitalo judėjimo, susijusio su finansinių paslaugų teikimu, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, reglamentuojanti priemonė.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.